

MINISTERI D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA

2004 *RESOLUCIÓ de 16 de gener de 2006, de la Secretaria d'Estat d'Universitats i Recerca, per la qual es disposa la publicació de l'Acord de Consell de Ministres de 9 de desembre de 2005, pel qual s'homologa el títol de llicenciat en ciències polítiques i de l'Administració, de la Facultat de Dret, de la Universitat de Barcelona.* («BOE» 33, de 8-2-2006.)

El Consell de Ministres, en la seva reunió de 9 de desembre de 2005, ha adoptat l'Acord pel qual s'homologa el títol de llicenciat en ciències polítiques i de l'Administració, de la Facultat de Dret, de la Universitat de Barcelona.

Per a coneixement general, aquesta Secretaria d'Estat d'Universitats i Recerca ha resolt disposar la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de l'Acord esmentat, com a annex a la present Resolució.

Madrid, 16 de gener de 2006.—El secretari d'Estat, Salvador Ordóñez Delgado.

Sra. Directora General d'Universitats.

ANNEX

Acord de Consell de Ministres pel qual s'homologa el títol de llicenciat en ciències polítiques i de l'Administració, de la Facultat de Dret, de la Universitat de Barcelona

La Universitat de Barcelona ha aprovat el pla d'estudis dels ensenyaments que condueixen a l'obtenció del títol universitari de llicenciat en ciències polítiques i de l'Administració, de caràcter oficial i vàlida en tot el territori nacional, de la Facultat de Dret, la implantació del qual ha estat autoritzada per la Generalitat de Catalunya.

L'esmentat pla d'estudis ha estat homologat pel Consell de Coordinació Universitària, en virtut del que preveu l'article 4 del Reial decret 49/2004, de 19 de gener, sobre homologació de plans d'estudis i títols de caràcter oficial i vàlida en tot el territori nacional, i d'acord amb el que disposen el Reial decret 1423/1990, de 26 d'octubre, pel qual s'estableix el títol de llicenciat en ciències polítiques i de l'Administració i les directrius generals pròpies dels plans d'estudis conduents a l'obtenció d'aquest, i altres normes dictades en el seu desplegament.

D'altra banda, hi ha un informe favorable de la Comunitat Autònoma en relació amb el compliment dels requisits bàsics que preveu el Reial decret 557/1991, de 12 d'abril, sobre creació i reconeixement d'universitats i centres universitaris, vigent en el que no s'oposi a la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

Acreditada tant l'homologació del pla d'estudis pel Consell de Coordinació Universitària com el compliment dels requisits que preveu l'article 4.3 de l'esmentada Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, de conformitat amb el que estableix l'article 35.4 de l'esmentada norma, és procedent homologar el referit títol.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Educació i Ciència, el Consell de Ministres, en la seva reunió del dia 9 de desembre de 2005, acorda:

Primer. Homologació del títol.—S'homologa el títol de llicenciat en ciències polítiques i de l'Administració, de la Facultat de Dret, de la Universitat de Barcelona.

Segon. Publicació del pla d'estudis.—Segons preveu l'article 5 del Reial decret 49/2004, de 19 de gener, la Universitat ha d'ordenar la publicació en el «Butlletí Oficial de

l'Estat» del pla d'estudis homologat conduent a l'obtenció del títol esmentat.

Terçer. Autorització de la impartició d'ensenyaments.—Publicat el pla d'estudis, la Generalitat de Catalunya pot autoritzar, si així ho considera procedent, l'inici de la impartició dels referits ensenyaments i la Universitat de Barcelona pot expedir, a partir d'aquest moment, els títols corresponents.

Quart. Avaluació del desenvolupament efectiu dels ensenyaments.—De conformitat amb el que disposen l'article 35.5 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i l'article 7 del Reial decret 49/2004, de 19 de gener, transcorregut el període d'implantació del pla d'estudis, la Universitat ha de sotmetre a avaluació de l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació el desenvolupament efectiu dels ensenyaments corresponents.

Cinquè. Expedició del títol.—Els títols els ha d'expedir en nom del Rei el rector de la Universitat de Barcelona, d'acord amb el que estableix l'article 34.2 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, i altres normes vigents, amb expressa menció del present Acord.

Sisè. Habilitació per a l'adopció de mesures per a l'aplicació de l'Acord.—La ministra d'Educació i Ciència, en l'àmbit de les seves competències, ha d'adoptar les mesures necessàries per a l'aplicació del present Acord.

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

2010 *LLEI 18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials.* («BOE» 33, de 8-2-2006.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei.

PREÀMBUL

L'activitat comercial ha estat el factor determinant en la constitució i el creixement de les ciutats europees. En l'àmbit mediterrani el comerç modela unes ciutats més vitals, més aptes per a la convivència i més segures.

Aquest model urbà, característic de la majoria de països de la Unió Europea, és propi del nostre estil de vida i constitueix un factor que ens identifica. El comerç dels centres històrics dels nostres pobles, ciutats i barris es contraposa a models de comerç perifèric característics de models que ens són aliens, tant des del punt de vista cultural com d'ocupació del territori.

Cal, per tant, preservar la ciutat europea compacta, complexa i socialment cohesionada en què el comerç fa una funció determinant. Una ciutat compacta que redueix la mobilitat i evita desplaçaments innecessaris. Una ciutat complexa en què l'ús residencial es combina d'una manera harmònica amb les activitats comercials i de serveis. Una ciutat socialment cohesionada que garanteix que els ciutadans, independentment que tinguin o no la possibilitat de desplaçar-se, puguin satisfer llurs necessitats de compra i abastament.

En aquest sentit, cal que les nostres ciutats donin resposta tant a les accions de compra lligades a la necessitat

de proveir-se dels productes de consum quotidià, com a les que van lligades als aspectes més lúdics de l'acte de compra i que es corresponen amb l'adquisició de productes de consum no quotidià.

Així mateix, per a poder gaudir d'unes ciutats millors per a tothom, cal redissenar-les des de la complexitat, per a evitar una única perspectiva i per a integrar la perspectiva de gènere en el disseny i la construcció de l'espai comú, els equipaments i les dotacions, com a garantia de qualitat per al conjunt dels ciutadans.

D'altra banda, cal tenir en compte que Catalunya és a una realitat territorial configurada per una xarxa de ciutats amb una dinàmica i unes funcions comercials pròpies que responen a una certa jerarquització.

La Llei 17/2000, del 29 de desembre, d'equipaments comercials, assolí un ampli consens parlamentari i en la seva aplicació s'ha mostrat com un instrument útil. No obstant això, l'experiència acumulada i l'evolució constant del comerç requereixen que s'adaptin els instruments que n'ordenen la distribució en el territori. Altrament, un creixement no ordenat de nova oferta podria provocar a Catalunya un deteriorament del model de ciutat compacta, complexa i socialment cohesionada.

D'acord amb les competències que els articles 9.9 i 12.1.5 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueixen a la Generalitat, aquesta llei respon a la necessitat de millorar o precisar la regulació d'algunes qüestions i d'adaptar determinats criteris de valoració. Seguidament se'n detallen els aspectes més rellevants.

Tenint en compte els efectes sobre el medi ambient, com l'emissió de gasos i el consum de combustibles fòssils, i la generació de mobilitat amb vehicle privat generada pels grans establiments comercials, l'article 4 d'aquesta llei es proposa conduir les noves implantacions comercials a les trames urbanes consolidades de les capitals de comarca o dels municipis amb una població de més de 25.000 habitants o assimilables per raó de fluxos turístics. D'aquesta manera es contribueix a reforçar la vitalitat, la cohesió i la funció comercial d'aquests municipis, alhora que l'oferta en gran format s'aproxima als ciutadans, als quals s'evita desplaçaments a la perifèria a l'hora de satisfer les necessitats de compra i se'ls fa possible l'ús del transport públic.

Aquesta voluntat de reforçar el comerç urbà i evitar mobilitats innecessàries i sobrecàrrega d'infraestructures públiques comporta també una definició millor del concepte de concentració comercial a fi d'aturar la creació i el creixement d'aglomeracions comercials perifèriques per mitjà d'un sistema d'agregació.

Amb l'objectiu de garantir una veritable llibertat d'elecció dels consumidors, l'article 8 es proposa adaptar el control de l'expansió dels diversos operadors en el territori i els subjecta a una anàlisi específica sobre el grau d'implantació a la qual condiciona l'obertura d'establiments, llevat dels que pertanyen a petites i mitjanes empreses. Es facilita un tractament específic per a cada sector que es podrà fonamentar, entre altres, en els indicadors del llibre blanc sobre la implantació dels distribuïdors comercials a Catalunya a què fa referència l'article 9, i també en els anuaris que elabori el departament competent en matèria de comerç.

Pel que fa als elements de valoració per a l'atorgament de llicències, l'article 10 exclou qualsevol referència que es pugui confondre amb el concepte de test econòmic, és a dir, amb la prova econòmica de la idoneïtat de la implantació comercial cas per cas, en concordança amb les pautes indicades per la jurisprudència del Tribunal de les Comunitats Europees, pel que fa a la llibertat d'establiment garantida per l'article 43 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea. Així mateix, en nom de la seguretat jurídica dels sol·licitants, s'exclou qualsevol criteri de valoració que es pugui considerar mancat de la determinació suficient.

L'article 11 potencia la Comissió d'Equipaments Comercials com a òrgan consultiu que, per mitjà de la concurrència en un mateix acte de representants d'institucions i entitats, i també d'experts de prestigi reconegut, facilita informacions i opinions contrastades que contribuiran al fet que l'autoritat competent per a resoldre prengui la decisió més adequada. A més, amb aquest tractament, les funcions de la Comissió s'adapten plenament als criteris del Tribunal de les Comunitats Europees pel que fa als òrgans col·legiats que intervenen en l'atorgament de llicències.

L'article 13 consagra el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials (PTSEC) com a instrument per a l'ordenació dels equipaments comercials arreu del territori i en defineix l'objectiu general: ordenar les implantacions comercials a fi d'assolir l'equilibri entre els diferents formats de la distribució detallista i satisfer les necessitats dels consumidors. Així, el nou Pla territorial sectorial d'equipaments comercials garantirà als consumidors una oferta diversificada i plural, de manera que el creixement d'equipaments es produeixi fonamentalment allà on sigui justificat per a atendre, en les millors condicions, les necessitats dels ciutadans i evitar-los mobilitats innecessàries. En l'elaboració del nou Pla territorial sectorial d'equipaments comercials caldrà tenir en compte la relació funcional entre l'oferta situada en determinats municipis i la incidència d'aquesta oferta en els municipis de l'entorn, en funció de les condicions de mobilitat i de les interaccions que aquestes generin.

L'article 16 estableix un període de quatre anys per a la revisió del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials i determina que els treballs de revisió s'han d'iniciar amb un acord del Govern, determinant a l'efecte de la suspensió de llicències, per a garantir un marc estable per a dur a terme l'anàlisi que ha d'inspirar el nou Pla. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials també es pot revisar si es produeixen circumstàncies que modifiquen substancialment els elements que s'han pres com a base per a elaborar-lo. Així mateix, s'estableix la possibilitat que els ajuntaments n'instin la modificació en determinades condicions.

Resten subjectes al dimensionament del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, com fins ara, els grans establiments comercials i els establiments comercials mitjans alimentaris. Però s'introdueix una novetat significativa, atès que també resten sotmesos al dimensionament del Pla els establiments de més de 1.000 metres quadrats que pertanyin a determinats sectors de l'activitat detallista, els quals, perquè són especialment sensibles, requereixen un tractament diferenciat.

Pel que fa als programes d'orientació per als equipaments comercials (POEC), l'article 17 en reforça la funció com a instruments per a definir models comercials en l'àmbit local, tant municipal com supramunicipal.

L'article 18 d'aquesta llei presta una atenció especial a l'urbanisme comercial i als petits establiments existents facilitant-los una adaptació i una millora continuades per mitjà del Pla de dinamització del comerç urbà.

L'article 21 incorpora nous tipus infractors que permebran d'escometre amb major precisió i efectivitat els possibles incompliments del que aquesta mateixa llei estableix.

Aquests són, doncs, els trets més remarcables d'aquesta llei que, juntament amb altres rectificacions puntuals de millora, han de permetre una ordenació millor de la implantació del comerç en el territori durant els propers anys.

Article 1. *Objecte.*

1. L'objecte d'aquesta llei és establir les directrius que han d'adequar els equipaments comercials dels municipis de Catalunya a les necessitats de consum i de

compra dels ciutadans i impulsar un model d'urbanisme comercial i d'ocupació i utilització racional del territori amb usos comercials que permeti un desenvolupament sostenible de Catalunya, basat en els principis següents:

a) Compacitat, per a reduir la mobilitat i evitar al màxim desplaçaments innecessaris que congestionin les infraestructures públiques i incrementin la contaminació atmosfèrica derivada del trànsit de vehicles.

b) Complexitat, per a potenciar el model de ciutat en què l'ús residencial s'harmonitza amb les activitats comercials i de serveis.

c) Cohesió social, per a garantir l'aprovisionament, la diversitat d'oferta i la multiplicitat d'operadors en un model de ciutat que ofereixi les mateixes possibilitats de desenvolupament per a tots els ciutadans i tots els sectors socials en situació de dependència. La planificació dels equipaments comercials ha de tenir en compte les diverses necessitats i expectatives del conjunt dels ciutadans, tinguin o no la possibilitat de desplaçar-se, i incloure la perspectiva de gènere.

d) Reequilibri territorial, perquè totes les comarques i les zones urbanes dels municipis puguin disposar d'una xarxa de serveis comercials adequada i adaptada a les exigències dels consumidors i dels usuaris.

2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, aquesta llei promou la reforma i l'adaptació dels equipaments comercials existents, regula les condicions per a la implantació de grans i mitjans establiments comercials i les condicions que assegurin l'exercici efectiu de la llibertat d'elecció dels consumidors, garanteix l'equilibri entre les empreses ja presents en el territori i facilita l'entrada de nova iniciativa empresarial.

Article 2. Establiments comercials.

1. Als efectes del que estableix aquesta llei, són establiments comercials els locals i les instal·lacions, coberts o sense cobrir, oberts al públic, que són a l'exterior o a l'interior d'una edificació on s'exerceix regularment la venda al detall. En resten exclosos els establiments dedicats exclusivament a la venda a l'engròs.

2. Els establiments comercials poden ésser de caràcter individual o col·lectiu.

3. Els establiments de caràcter col·lectiu són integrats per un conjunt d'establiments situats en un o diversos edificis, connectats o no entre si, en els quals es duen a terme les activitats respectives d'una manera empresarialment independent.

4. Als efectes del que estableix aquesta llei, són establiments comercials de caràcter col·lectiu:

a) El centre comercial, quan els establiments es troben en un mateix edifici o en dos o més que estan comunicats.

b) El recinte comercial, quan dos o més establiments s'agrupen en diversos edificis en un mateix espai. S'entén que es troben en un mateix espai si es produeix qualsevol de les circumstàncies següents:

Primera. Accés comú des de la via pública, d'ús exclusiu o preferent dels comerciants o dels clients.

Segona. Aparcaments compartits o adjacents d'ús preferent dels clients.

Tercera. Serveis comuns per als comerciants o per als clients.

Quarta. Denominació o imatge comuna del recinte.

No són recintes comercials els conjunts d'establiments situats en locals dels baixos dels edificis destinats a habitatges o oficines, sempre que estiguin situats dins la trama urbana consolidada.

c) La concentració comercial, quan fora de la trama urbana consolidada concorren dos o més establiments

dedicats al comerç detallista en una distància inferior a 300 metres l'un de l'altre. No computen a l'efecte del càlcul de la dita distància les superfícies comercials situades en els baixos d'edificis residencials plurifamiliars, sempre que no incloguin cap gran establiment comercial considerat individualment. El concepte de concentració comercial s'ha d'entendre en els termes següents:

Primer. La distància esmentada es mesura des de qualsevol punt d'un establiment, inclosos els serveis i aparcaments, fins a qualsevol punt de l'altre, inclosos també els serveis i aparcaments d'aquest.

Segon. S'entén que hi ha concentració comercial, encara que la distància entre els edificis dedicats al comerç detallista sigui superior a 300 metres, si en l'espai que els separa es desenvolupen altres activitats comercials no detallistes, de serveis o lúdiques, promogudes conjuntament o que conformen una àrea d'atracció. En aquest cas, la distància màxima per a considerar que un establiment es troba dins una concentració comercial és de 500 metres.

5. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials ha de fer una relació de les concentracions comercials identificades i ha de desenvolupar els criteris per a mesurar les distàncies establertes per aquest article.

Article 3. Tipus d'establiments comercials.

1. Són grans establiments comercials:

a) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 2.500 metres quadrats en municipis de més de 240.000 habitants.

b) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 2.000 metres quadrats en municipis amb una població de 25.001 a 240.000 habitants.

c) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 1.300 metres quadrats en municipis amb una població de 10.001 a 25.000 habitants.

d) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 800 metres quadrats en municipis amb una població de fins a 10.000 habitants.

e) Els establiments dedicats essencialment a la venda d'aparells electrodomèstics i electrònica de consum, i els dedicats essencialment a la venda d'articles i material esportiu, es consideren grans establiments comercials si llur superfície de venda és superior a 1.300 metres quadrats en municipis amb una població de 25.000 a 240.000 habitants i si llur superfície de venda és superior a 1.500 metres quadrats en municipis amb més de 240.000 habitants. Per als municipis de menys de 25.000 habitants s'apliquen els criteris generals previstos per les lletres c) i d).

2. Són establiments comercials mitjans:

a) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 1.000 metres quadrats en municipis de més de 240.000 habitants.

b) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 800 metres quadrats en municipis amb una població de 25.001 a 240.000 habitants.

c) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 600 metres quadrats en municipis amb una població de 10.001 a 25.000 habitants.

d) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior a 500 metres quadrats en municipis amb una població de fins a 10.000 habitants.

3. En qualsevol cas resten subjectes a dimensionament en el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials els establiments mitjans del sector alimentari. També resten subjectes a dimensionament en el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, independentment de la consideració que els correspongui en virtut dels apartats precedents, els establiments amb una superfície de venda igual o superior a 1.000 metres quadrats dedicats essencialment a la venda d'aparells electrodomèstics i electrònica de consum, d'articles i complements esportius, d'equipament de la persona i de lleure i cultura.

4. Els establiments individuals dedicats essencialment a la venda d'automòbils, embarcacions i altres vehicles, maquinària, materials per a la construcció i articles de sanejament, mobles, articles de ferreteria i bricolatge, i també els centres de jardineria, són grans establiments comercials si tenen una superfície de venda superior a 2.500 metres quadrats. En el supòsit que aquests establiments, sense superar individualment els 2.500 metres quadrats de superfície de venda, formin un establiment col·lectiu, aquest és considerat un gran establiment comercial si el conjunt supera els 5.000 metres quadrats de superfície de venda.

5. Les implantacions comercials que no responen a cap de les categories d'establiments comercials descrites en els apartats 1, 2 i 4 es consideren, a tots els efectes, establiments comercials petits.

6. S'entén per superfície de venda els espais en els quals s'exposen les mercaderies, inclosos els espais interns pels quals poden transitar els clients, i els espais en els quals s'efectuen els actes habituals per vendre-les i cobrar-les, i també la superfície destinada a prestar serveis relatius als productes adquirits. S'han d'establir per reglament les superfícies incloses i excloses del concepte superfície de venda.

7. Les dades de població que s'han de prendre en consideració per a determinar els tipus d'establiments comercials establerts pels apartats 1 i 2 són les corresponents al darrer padró continu.

Article 4. Localització dels establiments comercials.

1. Els grans establiments comercials, individuals o col·lectius, només es poden implantar en les trames urbanes consolidades dels municipis que són capitals de comarca o que tenen una població superior als 25.000 habitants o assimilables per raó de fluxos turístics, d'acord amb les determinacions del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

2. Els establiments dedicats essencialment a la venda d'aparells electrodomèstics i electrònica de consum, d'articles i complements esportius, d'equipament de la persona, i els dedicats a la venda d'articles de lleure i cultura, amb una superfície de venda igual o superior a 1.000 metres quadrats, només es poden implantar en les trames urbanes consolidades dels municipis de més de 25.000 habitants i a les capitals de comarca o assimilables per raó de fluxos turístics, d'acord amb les determinacions del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials. No obstant això, el Pla pot determinar supòsits excepcionals en què aquests tipus d'establiment es puguin situar fora de la trama urbana.

3. Per a determinar què s'entén per trama urbana consolidada s'han de tenir en compte les àrees on, d'acord amb el planejament urbanístic vigent, resideix la població majoritàriament, la continuïtat d'edificis residencials plurifamiliars i les trames comercials inserides amb els usos residencials.

4. Als efectes del que estableix aquesta llei, s'ha de delimitar gràficament el perímetre corresponent a les trames urbanes consolidades de tots els municipis de més de 25.000 habitants i de les capitals de comarca. Aquestes

delimitacions perimetrals s'han d'incloure com un annex del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, informant prèviament els ajuntaments dels termes municipals afectats.

5. Per mitjà d'ordre del departament competent en matèria de comerç, les delimitacions a què fa referència l'apartat anterior poden ésser actualitzades de manera individualitzada durant el període de vigència a petició de l'ajuntament corresponent, sempre que l'actualització tingui per objecte afegir a la trama ja definida sectors de planejament vigent que prevegin com a mínim dos-cents cinquanta habitatges, amb tipologia d'eixample plurifamiliar i amb una densitat superior a quaranta habitatges per hectàrea.

6. Pel que fa als municipis als quals no fa referència l'apartat 4, les condicions segons les quals es considera una determinada localització dins la trama urbana consolidada han d'ésser establertes per la normativa del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, considerant on resideix llur població i el grau de desenvolupament urbanístic del sòl.

7. No es pot autoritzar cap implantació comercial que comporti la creació d'una concentració comercial de les descrites en l'article 2 si aquesta implantació, per agregació, esdevé un gran establiment comercial col·lectiu. Així mateix, no es pot autoritzar la implantació de cap nou establiment en una concentració comercial que ja tingui la consideració de gran establiment comercial col·lectiu. No obstant això, és igualment aplicable l'excepció establerta per l'apartat anterior pel que fa als establiments comercials a què es refereix l'article 3.4, sempre que el creixement projectat s'ajusti a les determinacions del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

8. Resten exempts del requisit establert per l'apartat 1:

a) Els grans establiments comercials, individuals o col·lectius, formats exclusivament per establiments comercials dedicats essencialment a les activitats a què es refereix l'article 3.4.

b) Les implantacions comercials situades en estacions ferroviàries que han d'acollir el tren d'alta velocitat, en aeroports d'interès general i en ports destinats al trànsit de passatgers.

c) Els establiments comercials localitzats en municipis fronterers, si el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials ho preveu d'una manera expressa i en els termes que s'hi estableixin.

d) Els establiments comercials que s'ajusten als requisits establerts per la disposició transitòria desena.

e) Els centres comercials de fabricants.

Article 5. Ampliació i trasllat dels establiments comercials.

1. Els grans establiments comercials, individuals o col·lectius, ja existents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei que no compleixen els requisits de localització previstos per l'article 4.1 només es poden ampliar si concorren totes les circumstàncies següents:

a) Que el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials prevegi expressament aquesta possibilitat per al format de què es tracti i que en l'àmbit territorial d'anàlisi corresponent existeixi un dimensionament disponible per a l'ampliació projectada.

b) Que l'establiment que es vol ampliar tingui una antiguitat mínima de deu anys.

c) Que la superfície de venda que s'amplia no excedeixi el 30% de l'existent.

d) Que la superfície de l'ampliació no excedeixi els 5.000 metres quadrats.

No han d'ésser tingudes en compte als efectes d'aquesta limitació les ampliacions fetes exclusivament amb establiments dels descrits en l'article 3.4, sempre que

el creixement que es plantegi s'ajusti a les determinacions del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

2. Els trasllats dels establiments comercials que comportin una ampliació de la superfície de venda i s'adaptin als requisits establerts per l'apartat següent tenen un tractament especial en les determinacions del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials sempre que el nou emplaçament estigui dins la trama urbana consolidada del mateix municipi en què es troba l'establiment que es vol traslladar.

3. Els grans establiments comercials, individuals o col·lectius, que reuneixen els requisits de localització que estableix l'article 4.1 es poden ampliar si l'increment de superfície de venda projectat s'adequa al dimensionament disponible segons el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials. Addicionalment, el Pla pot preveure un tractament específic per a les ampliacions dels establiments que compleixen els requisits de localització establerts per l'article 4.1 i en els quals concorren totes les circumstàncies següents:

- a) Que el gran establiment que s'amplia tingui una antiguitat mínima de quinze anys.
- b) Que la superfície que s'amplia no excedeixi el 30% de la ja existent ni sigui superior a 5.000 metres quadrats de superfície de venda.
- c) Que prèviament a l'ampliació, l'empresa titular de l'establiment que es vol ampliar acrediti que ha estat amortitzada una superfície equivalent a la de l'ampliació.
- d) Que els establiments amortitzats es trobin en el mateix municipi que l'establiment que s'amplia i es dediquin a la comercialització de la mateixa gamma de productes.
- e) Que l'establiment no hagi efectuat cap altre ampliació de la superfície de venda en els vuit anys anteriors.

Article 6. *La llicència comercial municipal.*

1. Cal disposar de la llicència comercial municipal en els casos següents:

- a) En l'obertura d'establiments comercials mitjans.
- b) En les ampliacions dels establiments comercials la superfície de venda dels quals es correspongui, abans o després de l'ampliació, amb l'establerta per als establiments mitjans.
- c) En els canvis d'activitat dels establiments comercials mitjans.
- d) En els trasllats dels establiments comercials la superfície de venda dels quals es correspongui, abans o després del trasllat, amb l'establerta per als establiments mitjans. En aquest cas, l'efectivitat de la llicència resta condicionada al tancament efectiu de l'establiment inicial abans de l'obertura del nou.

2. Les operacions de transmissió d'un o més establiments comercials mitjans no estan subjectes a l'obtenció de la llicència comercial municipal. No obstant això, s'han de comunicar prèviament al departament competent en matèria de comerç.

3. En el tràmit de concessió de la llicència comercial municipal s'han de tenir en compte els requisits establerts per l'article 10 i obtenir prèviament un informe favorable sobre el grau d'implantació comercial, i també l'adequació del projecte al Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

4. En els procediments de sol·licitud de la llicència comercial municipal, si no es dicta i notifica la resolució expressa en el termini establert legalment, la llicència s'entén denegada.

Article 7. *La llicència comercial de la Generalitat.*

1. Cal disposar de la llicència comercial de la Generalitat que atorga el departament competent en matèria de comerç, prèviament a la sol·licitud de les llicències municipals d'obres i d'activitats, en els casos següents:

- a) En l'obertura de grans establiments comercials.
- b) En les ampliacions dels establiments comercials la superfície de venda dels quals superi, abans o després de l'ampliació, els límits que estableixen els apartats 1 i 4 de l'article 3.
- c) En els canvis d'activitat dels grans establiments comercials.
- d) En els trasllats dels establiments comercials la superfície de venda dels quals superi, abans o després del trasllat, els límits que estableixen els apartats 1 i 4 de l'article 3. En aquest cas, l'efectivitat de la llicència resta condicionada al tancament efectiu de l'establiment inicial abans de l'obertura del nou.
- e) En les transmissions de grans establiments, llevat que es compleixin els requisits establerts per l'apartat 3 d'aquest article.

2. La llicència comercial de la Generalitat caduca i resta sense efecte si l'empresa a la qual fou atorgada és diferent de la que sol·licita l'autorització municipal d'obertura.

3. Les operacions de transmissió d'un o més establiments comercials grans amb més d'un any de funcionament, i també els canvis de titularitat de les empreses promotores que gestionen grans establiments comercials col·lectius amb més d'un any de funcionament, no estan subjectes a l'obtenció de la llicència comercial de la Generalitat. No obstant això, aquestes operacions s'han de comunicar prèviament al departament competent en matèria de comerç per mitjà de l'aportació de la documentació acreditativa corresponent.

4. Els mercats municipals i els mercats de marxants no necessiten llicència comercial. Només es requereix la llicència comercial de la Generalitat en l'obertura, l'ampliació, el canvi d'activitat i el trasllat dels establiments individuals situats dins els mercats municipals si tenen una superfície de venda que supera els límits fixats per l'article 3.1.

5. Els parcs temàtics necessiten la llicència comercial de la Generalitat per a llurs activitats comercials si es produeix algun dels supòsits següents:

- a) El conjunt de la superfície de venda supera els 5.000 metres quadrats.
- b) El conjunt de la superfície de venda supera el 15% de la superfície edificada total.
- c) Els establiments individuals superen els límits que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 3.

6. Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per:

- a) Parc temàtic: el recinte en el qual s'ha de satisfer el pagament d'un preu d'entrada i que acull essencialment atraccions recreatives mecàniques de caràcter fix i permanent, complementades amb activitats de lleure, de restauració i comercials.
- b) Activitats comercials del parc temàtic: les de venda al detall de productes directament relacionats amb l'activitat principal del parc i dins el seu recinte.

7. S'han d'establir per reglament els requisits que han de complir les sol·licituds de la llicència comercial de la Generalitat: els procediments ordinari i abreujat d'aplicació segons els supòsits, el termini de vigència, les possibilitats de pròrroga i la caducitat.

8. En el tràmit de concessió de la llicència comercial de la Generalitat, la persona sol·licitant ha d'aportar un

informe emès per l'ajuntament del municipi en el terme del qual es pretén obrir, ampliar o traslladar un gran establiment o canviar-ne l'activitat. L'informe ha d'ésser aprovat pel ple de l'ajuntament i s'ha de motivar tenint en compte els criteris de valoració que estableix l'article 10 i, si és desfavorable, té caràcter vinculant. Al cap de tres mesos de l'entrada de la sol·licitud de l'informe a l'ajuntament, si aquest no l'ha emès s'entén que és desfavorable.

9. La remodelació dels grans establiments comercials col·lectius que no significa ni un augment de la superfície de venda total ni de la corresponent a cap dels grans o mitjans establiments que en formen part, ha d'ésser comunicada al departament competent en matèria de comerç amb caràcter previ a la sol·licitud de les llicències municipals corresponents, sens perjudici que se sol·licitin, si escau, els informes corresponents establerts per l'article 8. S'ha de determinar per reglament la informació i els documents que cal aportar en el tràmit de comunicació.

10. En els procediments de sol·licitud de la llicència comercial de la Generalitat, si no es dicta i notifica la resolució expressa en el termini de sis mesos la llicència s'entén denegada.

Article 8. *Grau d'implantació de les empreses de distribució comercial.*

1. En les comunicacions d'obertura d'establiments comercials a Catalunya i en la tramitació de la llicència comercial dels grans i mitjans establiments comercials regulats per aquesta llei és preceptiu l'informe sobre el grau d'implantació amb relació a llur mercat rellevant, que elabora el departament competent en matèria de comerç.

2. Resten exemptes de l'obtenció de l'informe sobre el grau d'implantació les petites i mitjanes empreses, d'acord amb els criteris a què fa referència la disposició addicional primera.

3. Als efectes del que disposa aquesta llei, s'entén per grau d'implantació la significació, en termes de quota de mercat, d'una empresa o d'un grup d'empreses sobre el seu mercat rellevant.

4. L'informe sobre el grau d'implantació, en el cas que sigui desfavorable, té caràcter vinculant en la denegació de la llicència sol·licitada i també en els casos de comunicació d'obertura d'establiments a què es refereix l'apartat 1.

5. Per a mesurar el grau d'implantació, el departament competent en matèria de comerç, consensuadament amb el departament i els òrgans de la Generalitat competents en matèria de defensa de la competència, ha de determinar els conceptes de mercat rellevant, quota de mercat i d'àrea d'influència, que han d'ésser reflectits en el desplegament reglamentari d'aquesta llei. Per a la determinació dels dits conceptes s'han de tenir en compte, entre altres, els productes i serveis que competeixen en un mateix mercat, la facturació dels sectors i la superfície dels establiments existents.

6. S'han d'establir per reglament els criteris, el procediment a seguir i l'òrgan competent per a emetre l'informe sobre el grau d'implantació. En l'establiment d'aquests criteris s'han de valorar, entre altres, els indicadors continguts en el llibre blanc a què fa referència l'article 9. Així mateix, el reglament ha d'establir les condicions en què el departament competent en matèria de comerç ha de fer públiques les decisions d'atorgament o denegació de les llicències o informes emesos, per mitjà de registre públic.

Article 9. *Llibre blanc sobre la implantació dels distribuïdors comercials a Catalunya.*

1. El departament competent en matèria de comerç ha d'elaborar un llibre blanc sobre la implantació dels distribuïdors comercials a Catalunya, el qual ha de recollir periòdicament la informació de base que permeti analitzar el grau d'implantació dels operadors dels diferents sectors de l'activitat comercial detallista a Catalunya.

2. El llibre blanc ha d'analitzar, com a mínim, els sectors següents: el quotidià, el d'equipament de la persona, el d'equipament de la llar i el del lleure i la cultura.

3. En l'elaboració del llibre blanc, el departament competent en matèria de comerç, consensuadament amb el departament i els òrgans de la Generalitat competents en matèria de defensa de la competència i amb la consulta prèvia als principals operadors de cada sector, especialment a les associacions més representatives de tots els formats de la distribució detallista, i a les entitats municipalistes, ha d'establir la metodologia que cal seguir en la determinació del grau d'implantació en termes de quota de mercat.

4. Els operadors dedicats a l'activitat comercial detallista i els proveïdors i fabricants de productes que formen part dels diferents sectors inclosos en el llibre blanc han de facilitar les dades que els siguin requerides per l'òrgan encarregat d'elaborar-les i hi han de col·laborar. El departament competent en matèria de comerç ha de garantir la confidencialitat de les dades aportades, d'acord amb la normativa vigent, concretament amb la Llei orgànica 15/1999, del 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

5. S'ha de determinar per reglament el procediment que cal seguir en l'elaboració i l'aprovació del llibre blanc sobre la implantació dels distribuïdors comercials a Catalunya.

Article 10. *Elements de valoració per a l'atorgament de les llicències comercials.*

En l'atorgament o la denegació de la llicència comercial de la Generalitat i de la llicència comercial municipal s'han de valorar els criteris següents:

a) L'adequació del projecte al Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, de manera que no es pot autoritzar cap establiment que no s'ajusti a la totalitat de les determinacions del Pla.

b) L'adequació del projecte al planejament urbanístic vigent.

c) Les condicions que conformen la seguretat del projecte i la integració de l'establiment en l'entorn urbà.

d) La mobilitat generada pel projecte, amb una atenció especial a la incidència en la xarxa viària i les infraestructures públiques, i també a l'existència o no de mitjans de transport públic col·lectiu suficients per a atendre els fluxos de públic previsibles i desincentivar l'ús del vehicle particular, d'acord amb el que determina la Llei 9/2003, del 13 de juny, de la mobilitat.

e) La dotació d'aparcament prevista, d'acord amb les ràtios que siguin establertes per reglament en cada cas.

f) La localització del projecte en la trama urbana consolidada del municipi, si s'escau, i l'adequació del projecte a les disposicions del programa d'orientació dels equipaments comercials, si n'hi ha.

g) El dret dels consumidors a disposar d'una oferta àmplia i diversa en termes de qualitat, quantitat, preu i característiques dels productes.

h) El grau d'implantació de l'empresa sol·licitant en relació amb el seu mercat rellevant, de conformitat amb l'article 8.

Article 11. *La Comissió d'Equipaments Comercials.*

1. La Comissió d'Equipaments Comercials és un òrgan consultiu del departament competent en matèria de comerç. En la Comissió s'han d'escoltar i contrastar les opinions de les institucions, les entitats i les persones expertes que en formen part per tal que l'òrgan competent les pugui valorar, prèviament a l'emissió dels informes i les resolucions corresponents, en les matèries que es refereixen a:

a) La tramitació del planejament urbanístic, si preveu usos comercials que fan possible la implantació d'un gran establiment comercial que no s'ajusta a les previsions del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

b) L'atorgament de la llicència comercial de la Generalitat.

c) Els programes d'orientació per als equipaments comercials.

d) L'elaboració, el grau de compliment i les propostes per a la revisió del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

2. La composició de la Comissió d'Equipaments Comercials s'ha de determinar per reglament. La Comissió ha d'assegurar la representació municipal, tenint en compte les entitats municipalistes, i la de les associacions representatives de tots els formats de distribució detallista i dels consumidors.

Article 12. *Taxes per a la tramitació d'expedients.*

1. La tramitació dels expedients de sol·licitud de la llicència comercial de la Generalitat és subjecta al pagament d'una taxa, d'acord amb el que estableix la normativa vigent sobre taxes i preus públics de la Generalitat. Resten exempts del pagament de la taxa els procediments de tramitació de llicències que es portin a terme pel procediment abreujat. En els casos en què no es dicti resolució expressa en el termini legalment establert, la persona interessada, amb la sol·licitud prèvia corresponent, té dret a la devolució de l'import pagat.

2. També resta subjecta al pagament d'una taxa, d'acord amb el que estableix la normativa vigent sobre taxes i preus públics de la Generalitat, la tramitació dels expedients de sol·licitud d'informe sobre el grau d'implantació que emet el departament competent en matèria de comerç.

3. Els imports de les taxes recaptades a l'empara dels apartats 1 i 2 resten afectats al finançament, l'ampliació i la millora dels serveis que tinguin assignades les tasques de vetllar pel compliment del que estableix aquesta llei, i també de les normes reglamentàries que la despleguin, inclòs el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

4. Els ajuntaments poden aprovar, en llurs ordenances fiscals, una taxa per a la tramitació dels expedients de sol·licitud de la llicència comercial municipal i una taxa per a la tramitació de l'informe municipal preceptiu per a la sol·licitud de la llicència comercial de la Generalitat.

Article 13. *El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.*

1. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials és l'instrument per a l'ordenació dels equipaments comercials en l'àmbit territorial de Catalunya.

2. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials és un instrument d'ordenació del territori previst per la legislació en matèria de política territorial. L'objectiu general del Pla és l'ordenació de les implantacions comercials subjectes a llicència comercial, a fi d'assolir un nivell d'equipament comercial equilibrat entre les diferents for-

mes de distribució i satisfer les necessitats de compra dels consumidors. A aquests efectes s'han d'establir els dèficits i els superàvits en cada àmbit territorial d'actuació per a garantir una dotació d'equipaments comercials adequada a la població. De la mateixa manera, el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials ha de contribuir a fer que l'oferta comercial doni resposta a les diferents necessitats i activitats per raó de gènere i ha de facilitar que els consumidors disposin d'una oferta àmplia i diversa en termes de qualitat, quantitat, preu i característiques dels productes.

3. D'acord amb l'objectiu general especificat en l'apartat 2, i segons les prescripcions que el Pla territorial general estableix per als plans sectorials, el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials persegueix els objectius específics següents:

a) Potenciar determinats centres o subcentres comarcals.

b) Potenciar els centres o les polaritats o concentracions comercials que generen atracció, escollits en el Pla territorial general per corregir desequilibris en el territori.

c) Corregir dèficits de dotació comercial per evitar mobilitat de població i sobrecàrrega de les infraestructures públiques per raó de proveïment.

d) Establir criteris i quantificar les reserves de sòl per a l'equipament comercial en el marc del planejament urbanístic.

4. La normativa del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials s'ha d'inspirar en els principis de compacitat, complexitat i cohesió social a què es refereix l'article 1. També es poden incorporar, complementàriament, altres aspectes que permetin objectivar el model definit pel Pla, com els paràmetres poblacionals, els estàndards dotacionals i les normes de distribució territorial, distàncies i àrees de consumidors. Si les característiques d'un format ho justifiquen també es poden establir distàncies mínimes entre localitzacions.

5. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials pot establir terminis per a la presentació de sol·licituds de llicències comercials en el conjunt de Catalunya, en àmbits territorials específics, o en determinats sectors d'activitat. En aquests casos no hi ha prelación d'entrada per a les sol·licituds presentades dins el termini establert i els projectes s'han d'estudiar conjuntament, d'acord amb el que disposa l'article 10 d'aquesta llei i el que prevegi la normativa del mateix Pla territorial sectorial d'equipaments comercials. Independentment de les dates d'entrada de les sol·licituds, el còmput del termini de sis mesos per a resoldre a què es refereix l'article 7.10 s'ha d'iniciar, per a totes les sol·licituds, l'endemà del finiment del termini de presentació. El termini per a resoldre pot ésser prorrogat tres mesos més per mitjà d'ordre del conseller o consellera competent en matèria de comerç.

6. Les zones d'accés no restringit de les estacions ferroviàries que han d'acollir el tren d'alta velocitat i les zones d'accés no restringit dels aeroports d'interès general que siguin objecte d'ampliació han de tenir un tractament especial en el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials. Pel que fa a les zones d'accés restringit als passatgers d'aquestes instal·lacions, el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials pot preveure dimensionaments específics. En qualsevol cas, la composició de l'oferta comercial i la seva grandària ha d'ésser l'adequada per a donar resposta únicament a les necessitats pròpies dels viatgers.

7. Els municipis fronterers han de tenir una consideració específica en els dimensionaments del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

8. Per assegurar els serveis comercials bàsics en determinades concentracions de població que no disposin de cap establiment comercial mitjà de tipus alimentari, es pot preveure una dotació comercial de, com a

màxim, 1.000 metres quadrats de superfície de venda, dels quals la superfície de venda corresponent al format de supermercat no pot superar en cap cas els 800 metres quadrats. Aquesta dotació es pot materialitzar, encara que no s'integri en una trama urbana consolidada, en els municipis de menys de 2.000 habitants que comptin amb més de 450 habitatges, i també en les zones residencials derivades del desenvolupament d'un sector de planejament urbanístic que comptin amb més de 450 habitatges. En cap cas no es pot materialitzar en terreny no urbanitzable.

9. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials té caràcter vinculant per a les administracions públiques en general i, en especial, per a l'Administració de la Generalitat, les administracions locals, els promotors i les empreses comercials.

Article 14. *Aprovació del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.*

1. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials és impulsat i aprovat pel Govern a proposta del conseller o consellera competent en matèria de comerç.

2. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials s'ha de sotmetre a informació pública i, si escau, al procediment d'avaluació ambiental que legalment es determini. Tot seguit, amb l'audiència prèvia de la Comissió d'Equipaments Comercials, n'han d'emetre informe el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, el Departament d'Economia i Finances, la Comissió de Govern Local i la resta d'organismes afectats per raó de llurs competències sectorials.

Article 15. *Execució del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.*

1. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials s'ha d'executar per mitjà de:

- a) L'aprovació i la revisió dels instruments de planejament urbanístic general i derivat.
- b) L'atorgament de les llicències comercials, d'acord amb el que estableix la legislació vigent.

2. Els creixements del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials s'han d'aplicar gradualment, si escau en funció dels formats, i d'acord amb les determinacions que s'hi prevegin.

Article 16. *Vigència del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.*

1. La vigència del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials és indefinida.

2. El programa del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials s'ha de revisar cada quatre anys. El Govern pot acordar-ne la revisió anticipada si s'esdevenen circumstàncies que modifiquin substancialment els elements que s'han pres com a base per a elaborar-lo i aprovar-lo.

3. En el cas que en un municipi determinat hi hagi una desviació substancial de les dades i els elements que s'han pres com a base per a programar les condicions de noves implantacions, l'ajuntament, per mitjà de l'elaboració d'un programa d'orientació per als equipaments comercials, pot instar la modificació del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials en allò que afecti el municipi.

4. Els treballs de revisió del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials s'han d'iniciar per mitjà de l'acord corresponent del Govern. Des de la data de publicació de l'acord en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya fins a la data d'entrada en vigor del nou Pla

territorial sectorial d'equipaments comercials, resten suspesos els procediments per a atorgar les llicències comercials, en els termes que ha de determinar el mateix acord del Govern. També resten suspesos els procediments que tinguin per objecte l'aprovació definitiva de programes d'orientació per als equipaments comercials que comportin la modificació del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials per al municipi de què es tracti o d'un increment de la dotació de superfície comercial, sempre que el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials vigent en el moment d'iniciar-se la revisió prevegi aquesta possibilitat. En qualsevol cas, la durada de la suspensió dels procediments d'atorgament de llicències i d'aprovació dels programes d'orientació per als equipaments comercials als quals es fa referència no pot ésser superior a dotze mesos, que poden ésser prorrogats sis mesos més, si en aquest període ja ha finit el tràmit d'informació pública del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials revisat.

5. No són afectades per la suspensió a què fa referència l'apartat 4 les llicències comercials de la Generalitat subjectes a procediment abreujat, ni les que es derivin del pla d'actuació d'un programa d'orientació per als equipaments comercials aprovat definitivament en el moment que entri en vigor la suspensió esmentada, ni les que corresponguin a grans establiments comercials individuals que formin part d'un gran establiment col·lectiu que hagi obtingut amb caràcter previ a l'entrada en vigor de la suspensió esmentada la corresponent llicència comercial de la Generalitat. Tampoc no és afectada per la suspensió de llicències de l'apartat 4 la tramitació de procediments d'atorgament de llicències per trasllat d'establiment si el trasllat té lloc dins un mateix municipi, l'establiment té una antiguitat superior a deu anys i comercialitza el mateix tipus de productes.

Article 17. *Programes d'orientació per als equipaments comercials.*

1. Els ajuntaments, en el marc d'aquesta llei, poden elaborar programes d'orientació per als equipaments comercials, per tal de definir el corresponent model comercial, i també les funcions comercials dels diferents formats i tipus d'oferta que integra el model, amb l'anàlisi prèvia dels perfils de la població i de les seves necessitats i possibilitats, incorporant-hi la perspectiva de gènere. Amb aquesta finalitat, s'han d'adoptar les mesures de foment oportunes perquè l'equipament comercial ja existent al municipi s'adapti al model que es desprengui del programa elaborat.

2. L'aprovació inicial del programa d'orientació per als equipaments comercials correspon al ple de cada ajuntament. En el cas que el programa d'orientació per als equipaments comercials sigui de caràcter supramunicipal, en correspon l'aprovació inicial als plens de tots els ajuntaments implicats, i en correspon l'aprovació definitiva al departament competent en matèria de comerç, amb l'audiència prèvia de la Comissió d'Equipaments Comercials.

3. Els programes d'orientació per als equipaments comercials s'han d'ajustar a les determinacions que estableixi el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, incloses, si escau, les excepcions previstes.

4. Els programes d'orientació per als equipaments comercials tenen una vigència màxima de quatre anys. Se n'ha d'establir per reglament el contingut i el procediment per a tramitar-los i aprovar-los. Igualment, s'han de determinar per reglament les situacions de transitorietat en el moment d'una revisió del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

Article 18. *El Pla de dinamització del comerç urbà.*

1. El Pla de dinamització del comerç urbà és l'instrument per a adaptar l'oferta comercial existent a les necessitats dels ciutadans.

2. El Pla de dinamització del comerç urbà ha de preveure una atenció especial a la millora de l'accés i de l'aparcament en les àrees de concentració comercial de pobles, ciutats i barris, i també als mercats municipals.

3. El Pla de dinamització del comerç urbà ha de fomentar la renovació i l'eficiència de l'oferta comercial existent, sobre la base de la col·laboració entre el Govern, els ajuntaments i les associacions de comerciants.

4. El Pla de dinamització del comerç urbà té caràcter pluriennal, s'ha d'aprovar juntament amb el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials i té el mateix període de vigència. Es finança amb el pressupost de la Generalitat, amb els impostos finalistes corresponents i, si escau, amb els convenis amb altres administracions.

Article 19. *El planejament territorial i urbanístic.*

1. El planejament urbanístic s'ha d'adequar a les determinacions del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

2. En la tramitació del planejament urbanístic general i derivat, i en la de les modificacions respectives, una vegada aprovats inicialment, se n'ha de demanar l'informe al departament competent en matèria de comerç respecte a les reserves de sòl per a usos comercials, quan aquestes prevegin usos comercials que facin possible la implantació dels grans o mitjans establiments comercials objecte d'aquesta llei. Aquest informe, si és desfavorable, té caràcter vinculant.

3. El departament de la Generalitat competent en matèria de comerç ha de participar en l'elaboració i la tramitació del planejament territorial parcial pel que fa als usos comercials, d'acord amb el que estableix l'article 14 de la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de política territorial.

Article 20. *Inspecció.*

1. El personal inspector adscrit al departament competent en matèria de comerç pot accedir, si ho considera necessari, en l'exercici de les seves funcions, a la documentació industrial i mercantil de les empreses que són objecte de la inspecció i, si escau, amb l'autorització prèvia de la direcció general competent en matèria de comerç, a la documentació comptable. Les informacions obtingudes són, en tots els casos, confidencials.

2. Si el personal inspector aprecia algun fet que pot ésser constituït d'infracció, n'ha d'estendre l'acta corresponent, en la qual ha de fer constar les dades personals del presumpte infractor o infractora, les dades relatives a l'empresa inspeccionada i el fet de què es tracti.

Article 21. *Infraccions.*

1. Són infraccions lleus:

a) Obrir, canviar l'activitat que duen a terme i traslladar, sense la llicència comercial de la Generalitat, els establiments comercials que superin, fins a un màxim del 10%, la superfície de venda que estableixen els apartats 1 i 4 de l'article 3.

b) Fer ampliacions sense la llicència comercial de la Generalitat que legalment la requereixin si aquestes no excedeixen de més del 10% la superfície a partir de la qual la llicència és exigible en funció dels criteris que aquesta llei estableix per a cada cas.

c) No comunicar al departament competent en matèria de comerç les operacions de transmissió d'un establiment comercial mitjà o de més d'un, a què es refereix l'article 6.2.

d) No sol·licitar una nova llicència comercial per a les operacions de transmissió dels establiments comercials a què es refereix l'article 7.1.e que la requereixin.

e) No comunicar les operacions de transmissió o els canvis de titularitat a què es refereix l'article 7.3.

f) No comunicar les remodelacions a què es refereix l'article 7.9.

g) Obrir, fer ampliacions, canviar d'activitat i fer trasllats si no es disposa de la llicència comercial municipal que estableix l'article 6.

h) Exercir activitats comercials en els parcs temàtics en els supòsits a què es refereix l'article 7.5.

2. Són infraccions greus:

a) Obrir, canviar d'activitat i traslladar, sense la llicència comercial de la Generalitat, establiments comercials que superin, fins a un màxim del 20%, la superfície de venda que estableixen els apartats 1 i 4 de l'article 3.

b) Fer ampliacions sense la llicència comercial de la Generalitat si legalment la requereixin i si aquestes no excedeixen de més del 20% la superfície a partir de la qual la llicència és exigible en funció dels criteris que aquesta llei estableix per a cada cas.

c) No disposar de l'informe sobre el grau d'implantació en la distribució comercial que determina l'article 8 en els supòsits en què sigui preceptiu.

d) Obrir grans establiments comercials sense complir els requisits de localització establerts per l'article 4.1 quan els sigui aplicable.

e) Negar-se o resistir-se a subministrar dades o a facilitar la informació que requereixen les autoritats competents o llurs agents per complir les funcions d'informació, investigació i inspecció en les matèries objecte d'aquesta llei, i també subministrar informació inexacta.

f) Resistir-se al funcionari o funcionària facultat per a complir les funcions d'investigació, de vigilància o d'inspecció, actuar-hi en represàlia o fer-ne la temptativa.

g) Reincidir en la comissió d'infraccions lleus.

3. Són infraccions molt greus:

a) Obrir, canviar l'activitat que duen a terme i traslladar, sense la llicència comercial de la Generalitat, establiments comercials que superin el 20% de la superfície de venda que estableixen els apartats 1 i 4 de l'article 3.

b) Fer ampliacions sense la llicència comercial de la Generalitat que legalment la requereixin si aquestes excedeixen el 20% de la superfície a partir de la qual la llicència és exigible en funció dels criteris que aquesta llei estableix per a cada cas.

c) Reincidir en la comissió d'infraccions greus.

Article 22. *Sancions.*

1. A les infraccions tipificades per l'article 21, sens perjudici del que estableix l'article 24, s'apliquen les sancions següents:

a) Per a les infraccions lleus, una multa de 6.000 a 60.000 euros.

b) Per a les infraccions greus, una multa de 60.001 a 300.500 euros.

c) Per a les infraccions molt greus, una multa de 300.501 a 600.000 euros.

2. Per a graduar els imports de les sancions cal tenir en compte la superfície de venda de l'establiment, la quantia del benefici il·lícit obtingut com a conseqüència de l'actuació infractora i el grau d'implantació en la distribució comercial de l'empresa infractora.

3. El departament de la Generalitat competent en matèria de comerç pot emetre un informe anual sobre l'oportunitat de revisar l'import de les sancions establertes per aquest article i, si escau, promoure'n la modificació per mitjà de la llei de pressupostos de la Generalitat.

4. L'import de les sancions recaptades a l'empara del que estableix aquest article resta afectat al finançament, l'ampliació i la millora dels serveis d'inspecció i instrucció d'expedients sancionadors, tant pel que fa a mitjans humans com a equipaments tècnics i formació del personal que els dur a terme.

Article 23. Òrgans competents en la inspecció, la instrucció i la resolució del procediment sancionador.

1. La potestat sancionadora que es deriva d'aquesta llei ha d'ésser exercida pels òrgans de l'Administració de la Generalitat que la tenen atribuïda en virtut del Decret 356/2004, del 20 de juliol, pel qual es regula la capacitat sancionadora en matèria d'ordenació del comerç.

2. Els ajuntaments exerceixen les facultats d'inspecció, instrucció del procediment i imposició de sancions respecte a les infraccions tipificades per les lletres c) i g) de l'article 21.1.

Article 24. Mesures cautelars i multes coercitives.

1. L'òrgan competent en aquesta matèria pot adoptar, sense que tingui el caràcter de sanció i amb la incoació prèvia de l'expedient administratiu corresponent, la mesura de tancar els grans establiments comercials que no disposin de la llicència comercial de la Generalitat en els casos en què sigui preceptiva, o de suspendre'n el funcionament fins que acreditin l'obtenció de la dita llicència.

2. L'òrgan competent pot imposar multes coercitives, fins a la quantitat de 6.000 euros, per cada requeriment, si l'establiment no disposa de la llicència comercial corresponent.

Article 25. Procediment sancionador.

El procediment administratiu per a sancionar les infraccions tipificades per aquesta llei és l'establert per la Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, i amb caràcter supletori s'aplica el Decret 278/1993, del 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, d'acord amb els principis que estableix el títol IX de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional primera. Conceptes de grup d'empreses i de petita i mitjana empresa.

1. Són un grup d'empreses, als efectes del que estableix aquesta llei, les entitats compreses en la definició que estableix l'article 4 de la Llei de l'Estat 24/1988, del 28 de juliol, del mercat de valors.

2. Són petita i mitjana empresa, als efectes del grau d'implantació que estableix aquesta llei, les entitats que donen ocupació a menys de dues-cents cinquanta persones i el volum de negoci anual de les quals no excedeix els 50 milions d'euros o el balanç general de les quals no excedeix els 43 milions d'euros, tal com estableix la Recomanació 2003/361 de la Comissió Europea.

Disposició addicional segona. Ampliació de terminis.

Els terminis per a tramitar i emetre la resolució definitiva dels informes i les autoritzacions que estableix aquesta llei s'amplien en un mes si coincideixen totalment o parcialment amb el mes d'agost.

Disposició addicional tercera. Participació en l'elaboració del Pla territorial d'equipaments comercials.

1. S'ha de constituir una comissió paritària formada per representants de la Generalitat i representants de l'Ajuntament de Barcelona, d'acord amb el que estableixen els capítols III i IV de la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de política territorial, i el capítol II del títol VI de la Llei 22/1998, del 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona, a l'efecte d'elaborar les determinacions del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials que afectin el terme municipal de Barcelona, en aplicació del que estableix l'article 16.2 de la present llei i dels reglaments de desplegament de la present llei, en tot allò que afecti d'una manera específica el terme municipal de Barcelona. La dita comissió ha d'ésser presidida per la persona titular del departament competent en matèria de comerç o per la persona titular de l'òrgan directiu del mateix departament en qui delegui, pot ésser convocada a instància de qualsevol de les administracions que hi són representades i els seus acords són vinculants.

2. La comissió a què fa referència l'apartat 1, pel que fa a l'elaboració del proper Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, s'ha de constituir en el termini de quinze dies a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei i ha d'adoptar els seus acords en el termini de dos mesos, a comptar de la data en què s'ha constituït.

3. La comissió a què fa referència l'apartat 1, en allò que no reguli aquesta llei, ha d'ajustar el seu funcionament a les disposicions sobre òrgans col·legiats establertes per la Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Disposició transitòria primera. Aplicació transitòria de normes de desplegament.

Mentre no s'aprovin les normes de desplegament a què fa referència la disposició final segona, resten en vigor les normes de desplegament de la Llei 17/2000, del 29 de desembre, d'equipaments comercials, sempre que aquestes no s'oposin al que estableix la present llei.

Disposició transitòria segona. Aplicació del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

El Decret 211/2001, del 24 de juliol, pel qual s'aprova el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, s'aplica fins a l'aprovació i l'entrada en vigor del nou Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, que s'ha de produir, com a màxim, en el termini d'un any a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició transitòria tercera. Informes sobre el grau d'implantació de les empreses de distribució comercial.

Mentre no estigui en vigor el desplegament reglamentari d'aquesta llei, els informes a què fa referència l'article 8 han d'ésser emesos pel Servei d'Ordenació de la Distribució Comercial i s'han de tramitar d'acord amb la Llei 17/2000, del 29 de desembre, d'equipaments comercials, i el Decret 340/2001, del 18 de desembre, pel qual es regula el procediment a seguir pel Servei de Competència en la Distribució Comercial. Així mateix, no s'ha d'emetre

cap informe favorable si qui el sol·licita pertany a una empresa o un grup d'empreses amb una quota de mercat rellevant superior al 25% dels metres quadrats de superfície de venda existents en l'àmbit territorial de Catalunya o al 35% en l'àrea d'influència de l'establiment projectat fins que s'estableixin per reglament, si escau, altres criteris, de conformitat amb l'article 8.

Disposició transitòria quarta. Composició de la Comissió d'Equipaments Comercials.

Mentre no s'aprovi el decret de desplegament d'aquesta llei, es manté la composició actual de la Comissió d'Equipaments Comercials i se n'adapta el funcionament a la finalitat establerta per l'article 11.

Disposició transitòria cinquena. Llicències comercials en tràmit.

Les llicències comercials pendents de resoldre en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han de tramitar d'acord amb el que estableix la Llei 17/2000.

Disposició transitòria sisena. Aplicació de la Llei 17/2000 a determinades llicències comercials.

Les llicències comercials corresponents als establiments comercials inclosos en els programes d'orientació per als equipaments comercials definitivament aprovats en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han de tramitar d'acord amb el que estableix la Llei 17/2000.

Disposició transitòria setena. Sol·licituds de llicència comercial anteriors a la revisió del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

Les sol·licituds de llicència comercial presentades amb anterioritat a la revisió del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, aprovat per mitjà del Decret 211/2001, es poden acollir a la regulació establerta per la disposició addicional cinquena de la Llei 17/2000, mentre no s'hagi esgotat el dimensionament establert per aquesta.

Disposició transitòria vuitena. Pròrroga de la suspensió de determinades llicències.

La suspensió de llicències adoptada per l'acord del Govern del 28 de desembre de 2004, amb efectes a partir del 13 de gener de 2005, i pel període inicial d'un any, es prorroga fins al 13 de juliol de 2006, llevat de les llicències que corresponen a implantacions d'establiments comercials dels inclosos en l'article 3.4, i també les implantacions a què es refereix l'article 16.5. També resten exemptes de la suspensió de llicències totes les sol·licituds de llicència comercial presentades amb anterioritat al 30 de juny de 2005. La suspensió de llicències resta sense efecte des del moment de l'entrada en vigor del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, si aquesta es produeix amb anterioritat al finiment de la pròrroga.

Disposició transitòria novena. Suspensió de la tramitació i l'aprovació de determinats programes d'orientació per als equipaments comercials.

Se suspenen la tramitació i l'aprovació de tots els programes d'orientació per als equipaments comercials que s'acullin a l'excepció que estableix l'article 8.2.e del Decret 211/2001, fins a l'entrada en vigor del proper Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, que els és aplicable.

Disposició transitòria desena. Exclusions de l'aplicació del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

Els àmbits de planejament urbanístic que s'enumeren a continuació, els quals van ésser objecte d'un informe favorable de la Comissió d'Equipaments Comercials, resten exclosos de l'aplicació, pel que fa al creixement de la superfície comercial, del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials durant l'actual període de vigència i també del que s'aprovi després de l'entrada en vigor d'aquesta llei, d'acord amb les superfícies de venda màximes autoritzables que s'indiquen:

a) Modificació puntual del Pla general metropolità (PGM) pel que fa al sector afectat pel soterrament de les línies aèries d'alta tensió de FECSA al municipi d'Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat). Sostre comercial màxim: alimentari, 4.200 metres quadrats; no alimentari, 10.700 metres quadrats.

b) Revisió del Pla general d'ordenació urbana (PGOU) al municipi de Montblanc (Conca de Barberà). Sostre comercial màxim: no alimentari, 2.000 metres quadrats.

c) Modificació puntual en el Pla general metropolità d'una part de l'illa delimitada pel passeig de la Zona Franca, carrers de la Foneria i de l'Energia i antiga carretera del Prat de Llobregat, al municipi de Barcelona. Sostre comercial màxim: alimentari, 2.000 metres quadrats; no alimentari, 6.000 metres quadrats.

d) Revisió del Pla general d'ordenació urbana al municipi del Masnou (Maresme). Sostre comercial màxim: no alimentari, 7.500 metres quadrats.

e) Segona revisió del Pla general d'ordenació urbana al municipi del Vendrell (Baix Penedès). Sostre comercial màxim: no alimentari, 2.900 metres quadrats.

f) Modificació parcial del Pla parcial del Camí Ral al municipi de Castelldefels (Baix Llobregat). Sostre comercial màxim: alimentari, 4.700 metres quadrats; no alimentari, 15.700 metres quadrats.

g) Text refós del Pla parcial de la Plana del Galet als municipis del Prat de Llobregat i Cornellà (Baix Llobregat). Sostre comercial total: 25.000 metres quadrats de superfície de venda. Sostre comercial màxim: alimentari, 2.000 metres quadrats de superfície de venda, tenint en compte les prescripcions específiques de l'informe emès pel Departament de Comerç, Consum i Turisme del 30 de juny de 2005.

Les llicències que s'ajustin a l'àmbit establert per la lletra g no són afectades per la suspensió del procediment d'atorgament de llicències establert per l'article 16.

Disposició derogatòria.

Sens perjudici del que estableixen les disposicions transitòries, es deroga la Llei 17/2000, del 29 de desembre, d'equipaments comercials, i també les disposicions que s'oposin al que estableix la present llei.

Disposició final primera. Legislació supletòria.

La Llei 1/1990, del 8 de gener, sobre la disciplina del mercat i de defensa dels consumidors i dels usuaris, és aplicable amb caràcter supletori en tot allò que no reguli expressament aquesta llei.

Disposició final segona. Desplegament de la llei.

S'autoritza el Govern i el conseller o consellera competent en matèria de comerç per a dictar les normes necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de desembre de 2005.

JOSEP HUGUET I BIOSCA,	PASQUAL MARAGALL I MIRA,
Conseller de Comerç, Turisme i Consum	President

2011 *LLEI 19/2005, de 27 de desembre, de l'Institut Geològic de Catalunya.* («BOE» 33, de 8-2-2006.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei.

PREÀMBUL

Els estudis de geologia, tant en el seu vessant teòric com en l'aplicat, compten amb una llarga tradició a Catalunya. Així, ja l'any 1874 el canonge Jaume Almera inicià les tasques de docència i investigació en aquesta matèria al seminari conciliar de Barcelona. Poc després, l'any 1884, la Diputació de Barcelona, conscient del valor pràctic del coneixement de la constitució geològica del territori, encomanà a Jaume Almera la realització d'un mapa geològic dels voltants de Barcelona. L'any 1916, la Mancomunitat de Catalunya creà el Servei Geològic de Catalunya, amb la missió de continuar els treballs geològics a tot l'àmbit de Catalunya, i, amb el Museu Martorell, i dirigit per Marià Faura i Sans, es va iniciar el Mapa geològic de Catalunya a escala 1: 100.000. El Servei va perviure fins al 1925, en què fou suprimit juntament amb la Mancomunitat. Després de la proclamació de la República, l'any 1931, i l'aprovació de l'Estatut, l'any 1932, hi hagué intents de crear un institut geològic de Catalunya però van quedar frustrats un altre cop a causa de la guerra civil i de la dictadura.

A partir d'aquests antecedents històrics, per decret de la Presidència de la Generalitat del 10 d'octubre de 1979, es va crear el Servei Geològic de Catalunya, amb la finalitat de comptar amb l'instrument tècnic necessari en el camp de la geologia i la geotècnia que permetés assolir, en aquests àmbits, un coneixement adequat del sòl i del subsòl, per a l'aplicació a l'obra pública i la política territorial i per a l'avaluació del risc geològic i l'elaboració de la cartografia geològica.

El Servei Geològic de Catalunya assumí, mitjançant el Decret 235/1982, del 22 de juliol, les funcions del Servei de Sismologia de Catalunya, creat en virtut de la Llei 14/1981, del 24 de desembre, amb l'objectiu de recollir i avaluar les dades de microsismicitat a Catalunya, per tal de concretar les diverses zones sísmiques i ajudar, alhora, a la prospecció dels recursos hidrològics, miners i energètics i a resoldre adequadament problemes d'enginyeria.

En una primera etapa, el Servei Geològic de Catalunya, creat com a servei administratiu sense personalitat jurídica, va exercir les seves funcions, de marcat caràcter tècnic i especialitzat, en benefici tant del sector públic

com del privat, adscrit al Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

Mitjançant la Llei 6/1997, de l'11 de juny, de modificació de la Llei 11/1982, del 8 d'octubre, de creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, el Servei Geològic de Catalunya s'integrà en aquest Institut, el qual assumí les funcions que li encomanaven el Decret del 10 d'octubre de 1979, pel qual es crea el Servei Geològic de Catalunya, i la Llei 14/1981, del 24 de desembre, del Servei de Sismologia de Catalunya.

El fet que les unitats de l'Institut Cartogràfic de Catalunya que tenen atribuïdes les funcions de caràcter geològic, geofísic i geotècnic s'hagin consolidat com a òrgan amb un alt grau d'especialització que genera productes i serveis de gran utilitat, no només per al departament al qual és adscrit, sinó també per als altres departaments de la Generalitat, per a altres administracions i per al sector privat, i la seva capacitat d'originar recursos propis resultants de les seves tasques de producció, serveis, recerca i desenvolupament, realitzades per a subjectes públics i privats, palesa la necessitat de crear un ens públic, l'Institut Geològic de Catalunya, amb personalitat jurídica pròpia.

D'altra banda, també s'ha de tenir en compte la importància que cada vegada més estan assolint els estudis geològics, geotècnics i geofísics en la planificació i l'execució d'obres públiques i d'infraestructures i en l'ordenació territorial; aspectes que contribueixen a confirmar la necessitat de crear l'Institut, que es pretén que presti una atenció especial a la cerca permanent de l'excel·lència en l'exercici de les seves funcions i, en particular, en la tasca productiva i tecnològica i en la divulgació dels seus avenços i del progrés de la tècnica i del coneixement en l'àmbit que li és propi.

La Llei, amb un abast clarament organitzatiu, s'estructura en quatre capítols, sis disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una disposició final.

El capítol primer, de disposicions generals, conté les previsions bàsiques relatives a la constitució de l'Institut Geològic de Catalunya, i el configura com una entitat de dret públic sotmesa al dret privat, que resta adscrita al Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Pel que fa a les funcions de l'Institut, la Llei refereix la seva activitat als àmbits que fins ara ha desenvolupat, relatius a l'estudi, l'assessorament, la investigació i la informació sobre el sòl i el subsòl, que constitueixen una eina imprescindible per a promoure les diverses polítiques i actuacions, tant públiques com privades, que tenen l'eix operatiu en el sòl, i també per a establir les mesures preventives o correctores necessàries en situacions de risc. Per a l'exercici d'aquestes funcions, el Mapa geològic de Catalunya es configura com una eina fonamental en aquest sentit.

El capítol segon té per objecte definir els òrgans de govern i administració de l'Institut Geològic de Catalunya, i determinar-ne la composició i les funcions. La Llei ha optat per simplificar fins on ha estat possible aquests òrgans, amb l'objectiu de dotar l'Institut de la màxima eficiència i agilitat. Es garanteix la participació en el Consell Rector de representants dels ens locals de Catalunya i, alhora, s'estableix la constitució d'un Consell Assessor que impulsi propostes i criteris tècnics comuns en aquest àmbit de l'activitat.

El règim econòmic de l'Institut és objecte del capítol tercer. Les previsions que introdueix la Llei són, lògicament, les pròpies d'una entitat de dret públic sotmesa al dret privat. A banda de les determinacions concretes sobre els recursos econòmics, el règim patrimonial, el pressupostari i de control financer, s'articula el contracte programa com el marc bàsic de relació entre la Generalitat i l'Institut.